

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204117
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2714204117.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporcovi: H. C., B.. XX.XX.XXXX, X. B. X, Z., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Spotrebiteľského združenia OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpený advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, na strane odporcu, o zaplatenie 1.413,73 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Súd odporcovi náhradu trov nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia v sume 95,30 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 1.7.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 1.413,73 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z sumy 1.413,73 eur od 15.6.2009 do zaplatenia z titulu nesplatenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 4.5.2006, trovy konania, trovy právneho zastúpenia.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval.

Odporca poprel uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere i jeho podpis na predmetnej zmluve, z opatrnosti vzniesol i námietku premlčania z dôvodu hospodárnosti konania.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal zamietnuť celý návrh.

Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvou o revolvingovom úvere z 4.5.2006, zmluvnými dojednaniaми zmluvy o revolvingovom úvere, dodatkom k zmluve o revolvingovej pôžičke, resp. k žiadosti o dočasnom znížení splátok č. 28-31 z 5.9.2008, splátkovým kalendárom k zmluve z 5.9.2008, oznámením veriteľa o schválení úveru z 4.5.2006, oznámenie o zosplatnení z 17.5.2009, písomným vyjadrením právneho zástupcu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav vecí:

Navrhovateľ (v čase uzatvárania zmluvy vystupujúci pod obchodným menom PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o.) ako právnická osoba uzatvoril podľa vyjadrenia samotného navrhovateľa a ním predložených

listinných dôkazov s odporcom ako spotrebiteľom dňa 3.5.2006 zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej „VOP“). V zmysle čl. 19, bod. 19.9. VOP sa zmluvné strany dohodli, že zmluvu uzatvárajú podľa §§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe predmetnej zmluvy mu bol poskytnutý úver vo výške 60.012 Sk (1.992,03 eur). Zmluvné strany si dohodli mesačnú splátku istiny 3334 Sk (110,67 eur) vždy k 10. dňu v mesiaci, počet splátok 36, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1500 Sk (49,79 eur). V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 4.5.2006 boli okrem vyššie uvádzaných údajov uvedené ďalšie údaje - platba súm, pritom súd má za nepreukázané, že by išlo o individuálne dojednania. medzi takýmito údajmi tu bolo uvedené: Zmluvná odmena za poskytnutie úveru: 60.012 Sk, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu 39.208 Sk, RPMN 10,03% . Súd podotýka, že toto oznámenie bolo podpísané len veriteľom.

Zmluvné strany uzatvorili dňa 5.9.2008 dodatok k predmetnej zmluve, v ktorom sa dohodli na novom splátkovom kalendári, na znížení splátok č. 28 až 31, ktoré sa dlžník zaviazal zaplatiť ako splátky s číslom 40 až 43 v zmysle nového splátkového kalendára. Dlžník sa zaviazala zaplatiť odmenu za vykonanie zníženia zrážok 6668 Sk (221,34 eur). RPMN tu bolo uvedené 21,08%.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa sa odporca dostal do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 6. Odporca do okamžitej splatnosti úveru zaplatil celkovo 2.766,71 eur. Nakoľko bol odporca v omeškani s zaplatením splátky č. 30 o viac ak otri mesiace, navrhovateľ si podľa § 565 OZ uplatnil právo na okamžitú splatnosť úveru. Navrhovateľ listom z 17.5.2009 oznámil dlžníkovi zosplatnenie celého úveru od uplynutia 15 dní od doručenia tohto oznámenia. navrhovateľ doložil doručenkou s dátumom prevzatia 21.5.2009, v časti podpis je podpísaná. Navrhovateľ v návrhu uvádzal, že po zosplatnení mal dlžník uhradiť celkovo 1.438,73 eur dňa 14.6.2009. Súd si z toho ustálil, že bol úver zosplatnený k dňu 14.6.2009. Po zosplatnení úveru bola uhradená už len suma 25 eur.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania so splácaním, navrhovateľ ho vyzval pokusom o zmier z 24.1.2014 k úhrade sumy 3.421,60 eur najneskôr do 31.1.2014. Odporca doposiaľ dlžnú sumu istiny ani príslušenstvo neuhradil. Keďže nedošlo k úhrade pohľadávky, splátky pôvodne splatné v období od 20.3.2010 do 20.8.2010 sa stali splatnými dňa 21.8.2010, t.j. v deň splatnosti poslednej z splátok, ktoré si navrhovateľ uplatňuje.

Odporca na pojednávaní poprel, že by s navrhovateľom uzatváral zmluvu o revolvingovom úvere a že by mu mal niečo dlžiť. Podľa jeho slov ani na dodatku k zmluve to nie je jeho podpis. Až po doručení mu listín zo súdu sa dozvedel, že si navrhovateľ uplatňuje voči nemu nejaký nárok. odporca poprel, že by bol podpis uvádzaný na zmluve „v časti dlžník“ jeho. Taktiež uviedol, že ani na doručenke (doručovalo sa oznámenie o zosplatnení) to nie je jeho podpis z dôvodu, že on sa podpisuje inak. Na výzvu súdu sa odporca 20 krát podpísal na papier pre prípadné dokazovanie znalcom z odboru písomznanectva. Odporca si myslí, že tú zmluvu, dodatok i doručenkou mohla podpisovať jeho manželka. Odporca ďalej uviedol, že aj iní veritelia začali od neho vymáhať peniaze, ale keďže on s žiadnymi veriteľmi zmluvy neuzatváral, podal i trestné oznámenia.

V závere z dôvodu opatrnosti ale i celkovej hospodárnosti konania (aby sa nemuselo vykonávať znalecké dokazovanie) vzniesol námietku premlčania v zmysle § 100 a §101 OZ. je toho názoru, že celú dlh je premlčaný.

Vedľajší účastník doručil súdu 22.8.2014 oznámenie o vstupe do konania na stranu odporcu, žiadal poslať návrh s prílohami. Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom písomnom vyjadrení (doručenom súdu 26.9.2014) odvolal na ustanovenia čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, článok 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 4 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 ods. 1,2,3,4, §53 ods. 1,2,3,5 a § 54 ods. 1). V rámci vyjadrenia uviedol, že „odporcovia“ nemali možnosť reálne ovplyvniť obsah formulárovej zmluvy, pritom všetky režimy určené na ochranu spotrebiteľov platia bez pohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, aj vo vzťahu k absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod § 52 a nasl. OZ. právny vzťah účastníkov konania je spotrebiteľskou zmluvou. a spotrebiteľské vzťah sú vzťahmi občianskoprávnymi. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka vyplýva z samotnej zmluvy z 4.5.2006, že odporcovi bol poskytnutý úver 1.992,03 eur a z príloh k návrhu , že odpora navrhovateľovi uhradil 2.791,71 eur, čo je viac ako 43% nad reálne poskytnutú sumu. T.j. navyiac odporca uhradil sumu 849,47 eur. odľa neho je ťažké nájsť logický podklad na vymáhanie sumy 1.413,73 eur, ktorá by po sčítaní s navyše zaplatenou sumou 849,47 eur predstavovala 2.263,eur, teda odplata za úver by bola viac

ako 116 %. Poukázal na ustanovenia §4 os. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. a skutočnosť, že v zmluve chýba údaj o výške úroku či iných poplatkov, preto je treba úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Z týchto dôvodov považuje nárok za neopodstatnený v celom rozsahu. V závere už poukázal na ďalšie ustanovenia zmluvy považujúc ich za absolútne neplatné podľa § 39, § 53 ods. 5 OZ, ako príklad uviedol zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru 60.012 Sk. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia v sume 190,58 eur vrátane DPH.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iného zmluvy o úvere.

Podľa 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými, alebo záujmovými organizáciami, alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu zmluvy priložené.

Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (§ 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ďalej len „OZ“)

Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy (12.9.2005), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa § 52 ods. 2 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1,2 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 23a ods. 1,2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy (4.5.2006), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) až i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 6 ods. 3 písm. a),b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, leseň, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 (novelizované zákonom č. 102/2014 Z.z.), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával."

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (k 15.6.2009, od kedy bolo žiadané priznať úrok), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom konania je zaplatenie 1.413,73 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z sumy 1.413,73 eur od 15.6.2009 do zaplatenia z titulu uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere. Vzhľadom na preukázanú skutočnosť, že dlžníkovi bol úver poskytnutý jednorázovo a nevyužil revolving, súd si predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a nie revolvingovú zmluvu.

Súd sa najprv vyporiadal s tým, či medzi navrhovateľom a odporcom bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo vo všeobecných obchodných podmienkach ako súčasť zmluvy sa uvádzajú ustanovenia 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale na druhej strane zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom.

Z vykovaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 4.5.2006, na základe ktorej mu poskytol úver 1.992,03 Sk pri dohodnutej mesačnej splátke 110,67 eur, v počte 36 splátok

Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci je v všeobecných obchodných podmienkach k zmluve uvedené, že účastníci uzatvoril zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na charakter postavenia účastníkov. Súd vychádzal z toho, že v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 zb. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzatvorenia zmluvy sú spotrebiteľskými zmluvami aj zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka. Právny predchodca navrhovateľa konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca zmluvu uzatvoril ako spotrebiteľ, lebo pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vystupoval ako fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľský úver im bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Na základe týchto myšlienkových pochodov si súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

V rámci konania odporca popieral, že by podpisoval žiadosť/ zmluvu o revolvingovom úvere z 3.5.2006, dodatok k zmluve z 5.9.2008 či poštovú doručenkú, ktorou bolo oznamované zosplatenie úveru. Taktiež vzniesol z opatrnosti a hospodárnosti konania námietku premlčania. Keďže odporca vzniesol i námietku premlčania, súd sa s tým vyporiadal ako s predbežnou otázkou, berúc do úvahy aj § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014.

Vzhľadom na §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 sa súd sa ako s predbežnou otázkou vyporiadal ex offa s otázkou možného premlčania uplatneného nároku. Vychádzal z toho, že ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku, ktorá bráni uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd právny záver, že návrh je potrebné zamietnuť z titulu premlčania posudzovaného ex offio podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, aj z titulu premlčania namietaného samotným odporcom. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 4.5.2006 boli zmluvné strany dohodnuté na splácaní úveru mesačne po 3.334 Sk (110,67 eur) po dobu 36 mesiacov, vždy k 18. dňu v mesiaci. Nakoľko neplatil odporca riadne a včas, dostal sa do omeškania so splácaním úveru. Z vyjadrenia navrhovateľa i ním predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že bol úver zosplatený k dňu 14.6.2009 a teda k 15.6.2009 vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť zvyšok úveru. Súd sa vyporiadal s otázkou premlčania uplatneného nároku a dospel k záveru, že nárok je v celom rozsahu premlčaný. Súd vychádzal z občianskoprávnej všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty počítanej od prvého dňa nasledujúceho po zosplatení úveru, t.j. od 15.6.2009 a z skutočnosti, že návrh bol doručený súdu až 1.7.2014, t.j. viac ako 2 roky po uplynutí premlčacej doby.

Na základe týchto skutočností súd návrh zamietol. Nebolo potrebné ďalej vykonávať dokazovanie v rozsahu zisťovania, či sa podpis odporcu zhoduje s podpismi na Zmluve či dodatku. Taktiež nebolo ďalej potrebné vyporiadať sa vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešným odporca, ktorý si žiadne trovy konania neuplatnil, preto mu súd ani žiadne nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je Orange Slovensko, a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech

vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 22.8.2014, pričom odporcu v oznámení označil len ako „C. a uviedol spisovú značku, žalovanú sumu a žiadal zaslať návrh s prílohami. V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísľuje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu, pričom v rámci neho ani len nevzniesol námietku premičania. Túto vniesol samotný odporca, tým pádom spor vyhral a nebolo potrebné sa ďalej vypoariadavať s obsahovými náležitosťami zmluvy.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 95,30 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčísľil odmenu za jeden úkon 71,37 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 1.413,73 eur. Suma 95,30 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 71,37 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,04 eur; 3/ 20 % DPH z súčtu súm z bodov 1/,2/. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal poslať trovy právneho zastúpenia na účet v Tatra banka, a.s., číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX.

H. hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. Profi credit Slovakia, s.r.o. vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ, plnenie titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporcu okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Súd pri svojich myšlienkových pochodoch vychádzal tiež z toho, že je jeho povinnosťou v rámci súdnej kontroly v konaní , v ktorom sa veriteľ domáha plnenia

skúmať titul (zmluvu), o ktorý sa jeho nárok opiera. Tiež súd bral ohľad na §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014, podľa ktorého sa súd ako s predbežnou otázkou vyporiadava ex offio s otázkou možného premlčania uplatneného nároku.

Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša o prefabrikovaný vzor vyjadrenia, kde sa dopĺňajú číslo zmluvy, dátum uzavretia zmluvy, výška poskytnutého úveru a konštatovanie, koľko spotrebiteľ z úveru doposiaľ uhradil, konštatovanie aký výška by bola odplaty, ak by súd návrhu vyhovel. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nadbytočné a nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3CoB/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.